

Arrest

nr. 71 251 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 1 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 maart 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat F. VAN DIJCK, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november dient verzoeker een asielaanvraag in, die resulteert, na beroep tegen de initiële weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in een verwerpingsarrest nr. 47 941 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 9 september 2010.

Op 6 december 2010 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 2 maart 2011 wordt de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag genomen door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten **A. B. (...)**

geboren te **O. (...)**, op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : **Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)** die een asielaanvraag heeft ingediend op 06/12/2010 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 26 november 2009 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 22 december 2009 werd overgemaakt aan **het** Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 14 april 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 september 2010 het beroep verwierp. Overwegende dat de betrokkene op 6 december 2010 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij documenten verwacht maar hij ze nog niet heeft waarbij opgemerkt moet worden dat niet geoordeeld kan worden over documenten die er niet zijn. Overwegende dat de betrokkene van zijn moeder heeft vernomen dat zijn problemen nog dezelfde zijn waarbij opgemerkt moet worden dat informatie van de moeder van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het loutere en gemakkelijke beweringen zijn van de betrokkene. dat ze terugslaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties, dat de betrokkene de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

(...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het eerste middel luidt als volgt :

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij dient aan te tonen dat er in zijnen hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de 'Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid, van de wet van 15 december 1.980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; zie ook: R.v.St., X, nr. 46.530, 16 maart 1994; R.v.St., X, nr. 96.562, 18 juni 2001; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75).

De asielaanvraag van verzoeker wordt afgewezen zeggende dat deze bedrieglijk zou zijn (artikel 52, §1, a) Vreemdelingenwet). De asielaanvraag wordt geacht bedrieglijk te zijn wanneer de betrokkene verklaringen aflegt die manifest tegenstrijdig zijn met bekende feiten of gebruik maakt van een valse identiteit of nationaliteit (VANHEULE, D., *Vluchtelingen, Mys&Breesch*, Gent, p. 132, nr. 334). De loutere verwijzing naar een tegenstrijdigheid of vaagheid in de verklaring van een asielzoeker, volstaat op zich niet om tot bedrieglijkheid te besluiten (R.v.St. nr. 57.193, 21 december 1995, T. Vreemd. 1996, 66).

Het kan mijn verzoeker moeilijk kwalijk genomen worden dat hij niet weet wat de inhoud van de brief en oproeping is. Hij kan de taal niet lezen of begrijpen ook. Ook zijn vader wilde niets lossen en heeft de brief dan ook verscheurd. De feiten moeten heel ernstig zijn, gezien zijn vaderen oom gevangen gezet zijn en dat niemand weet waar ze thans verblijven. Gezien de discriminatie tegen Albanen moet geen gerechtigheid verwacht worden.

*Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vormvereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989).*

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermog duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993,43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; cfr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3, 16) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S.B.L. Environment et Patrimoine écusinoir, nr. 44.847, dd. 9 november 1993; RvSt., N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damilot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt (BOSSUYT, M., " De vluchtelingdefinitie uit het Verdrag van Genève" in Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7., Kluwer, Antwerpen, 1988, p/29)..

Overwegende dat de F O D BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte mijn verzoeker niet de kans geeft om de stukken voor te leggen, die hij zou ontvangen en die zijn mondeling vertelde nieuwe feiten ondersteunen."

Het tweede middel luidt als volgt :

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hoe dan ook verkeert verzoeker in een dermate prangende situatie dat de machtiging tot verblijf in het Rijk de enige oplossing is, gezien er een onmogelijkheid is tot terugkeer (zie schrijven UNHCR). Vreemdelingen kunnen ook onverwijderbaar zijn omdat ze, wanneer ze zouden terugkeren naar hun land van herkomst, er zouden onderworpen worden aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980."

2.2. De beide middelen zullen samen worden beoordeeld

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motieven van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk 51/8 van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name de

verwijzing naar de eerdere asielaanvraag en de vaststelling dat niet kan worden geoordeeld over documenten die er niet zijn, zodat geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 worden voorgebracht. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.3.2. De Raad stelt, samen met de verwerende partij, in eerste instantie vast dat de uiteenzetting van het middel in hoofdzaak betrekking heeft op de motieven van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2010. Het huidige verzoekschrift is overigens grotendeels identiek aan datgene dat werd gericht tegen de voormelde beslissing. Deze beslissing is niet het voorwerp van het onderhavige beroep en is overigens niet langer aanvechtbaar, nu zij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van de in het Belgische rechtsbestel bestaande rechtsmiddelen en definitief in de rechtsorde is.

2.3.3. Voorts weze benadrukt dat de bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens

- nieuwe moeten zijn, i.e niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen
- ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100*).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat in het kader van de thans aangevochten beslissing de schending op zich van het vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 van de vreemdelingenwet niet dienstig worden opgeworpen.

2.3.4. In de mate dat verzoeker doet gelden dat de verwerende partij hem niet de kans geeft om de stukken die hij zou hebben ontvangen en die zijn mondeling vertelde feite zouden ondersteunen, en hij daarmee een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dient erop te worden gewezen dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet slechts toelaat een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “*ernstige aanwijzingen*” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. Verzoeker ontkent niet dat, zoals dat in de bestreden beslissing wordt gesteld, hij louter verklaard heeft dat hij documenten verwacht maar deze nog niet in zijn bezit heeft. Het is derhalve bezwaarlijk kennelijk onredelijk te noemen van de verwerende partij, waar deze vaststelt dat niet kan worden geoordeeld over documenten die er niet zijn, en voorts, dat de loutere beweringen van verzoeker terugslaan op zijn asielaanvraag waaraan door de Belgische asielinstanties geen geloof werd gehecht en verzoeker deze conclusies niet weerlegt. De verwerende partij kon derhalve genoegzaam en in overeenstemming met het gestelde in artikel 51/8 van de vreemdelingenwet oordelen dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. Ten slotte, waar verzoeker stelt dat er geen mogelijkheid is tot terugkeer en daarbij verwijst naar een “schrijven UNHCR” enerzijds, en nog doet gelden dat vreemdelingen ook onverwijderbaar kunnen zijn omdat ze wanneer ze zouden terugkeren naar hun land van herkomst onderworpen zouden worden aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM, dient erop te worden gewezen dat de thans bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt, dat de Raad het raden heeft naar datgene wat verzoeker bedoelt wanneer hij verwijst naar een schrijven van het UNHCR en dat hij geenszins heeft aangetoond om welke redenen hij onverwijderbaar zou zijn, nu zijn asielaanvraag –daarbij inbegrepen een mogelijk risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het land van herkomst via een onderzoek naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet- werd afgewezen en hij geen andere elementen aanbrengt om dat risico op enigerlei wijze aannemelijk te maken.

2.4. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen van beide middelen gegrond zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS